

vilde være et Spild af Tingets Tid at fremsætte en udførlig Begrundelse af Principperne i de af Flertallet stillede Ændringsforslag, som gaar ud paa at føre Lovforslaget tilbage til Folketingets Affattelse; disse Principper er saa gennemdrøftet, at jeg i hvert Fald ikke paa Forhaand finder nogen Anledning til at udtale mig derom. Jeg skal hermed opfordre det høje Ting til at stemme for de af Udvalget og dets Flertal stillede Ændringsforslag.

Pürschel: Der var i den ærede Ordfører for Udvalget og sammes Flertals Udtalelser, som jo i øvrigt var præget af stor Forhandlingsvillighed, en enkelt, som forekom mig at lyde lidt mere sejrssikker end maaske helt forsvarligt. Det er det, vi ændrer her, sagde det ærede Medlem Hr. L. Kvist; men det er jo ikke helt sikkert, at det Flertal, som har dannet sig i Udvalget paa den ejendommelige Maade, at alle Venstres Repræsentanter har sluttet sig til dette Flertal — det er jo ikke helt sikkert, at dette Flertal ogsaa vil repræsentere et Flertal her i Salen. Jeg har den Ære at tale paa Mindretallets Vegne. Mindretallet er imidlertid ligesom Flertallet et noget skiftende Begreb, men jeg skal stræbe at følge en saa rolig Linie, at jeg ikke sprænger større Revner i Mindretallet, end der absolut maa komme.

Denne Lov er et smukt Eksempel paa, hvor varsom man skal være med at indsætte en Revisionsbestemmelse i Love. Man har sin Tid indsat en Revisionsbestemmelse i Beværterloven af 1912, og saa fik vi et Forslag forelagt i Folketinget i 1919. Det blev vedtaget her den 20. Januar 1920, hvorefter det to Aar igennem er behandlet i Landstinget, og nu har vi en hel Samling igennem kæmpet med det her i Folketinget. Der er gjort et betydeligt Arbejde og ofret betydelig Bekostning herpaa, og dette Arbejde er i alt væsentligt spildt Arbejde og Bekostningen overflødig Bekostning. Der er nemlig saa nogenlunde Enighed om, at Beværterloven, saaledes som den foreligger, i det store og hele er ret tilfredsstillende, og at det i alt Fald ikke vilde være nogen Ulykke, om dette Lovforslag slet ikke blev gennemført i Aar. Der klæbede ved Beværterloven af 1912 visse Mangler, som navnlig føltes stærkt af Politiet og vel i særlig Grad af Politiet i København i Kampen mod visse uheldige Beværtninger. Dette Spørgsmaal blev rejst her i 1920 af en konservativ Rigsdagsmand, og det førte til en Lov af 1. April 1921 om

nogle Politiforholdsregler vedrørende Beværtninger og Gæstgiverier. Denne Lov gav Politiet og Domstolene adskilligt større Myndighed, end de havde haft tidligere, overfor de daarlige Elementer blandt Beværterne og blandt Tjenerne, og denne Lov blev, hvad der er meget karakteristisk og værd at lægge Mærke til, hilst med stor Tilfredshed baade af Beværternes og af Tjenernes Organisationer, idet naturligvis de ordentlige Elementer indenfor Standen er interesserede i, at Politiet virkelig faar Myndighed til at tage fat paa de Elementer, som virker i ganske særlig Grad uheldigt. Siden denne Lov blev gennemført, er der i København tilmeldt 2 700 Medhjælpere i Beværtninger og Gæstgiverier. Af disse har ca. 600 været tiltalt eller straffet. 53 har faaet et ubegrænset Tilhold, d. v. s. ubetinget Tilhold om ikke at virke som Medhjælpere i Beværtninger, 29 har faaet begrænset Tilhold om ikke at virke i bestemte Beværtninger, 61 er advaret, og 216 er under Observation. Endelig har 11 Kvinder i Medfør af Lovens § 2 faaet Forbud mod at opholde sig som Gæster eller paa anden Maade i visse Beværteres Forretninger, Boliger eller Ejendomme. Jeg tror, der er almindelig Enighed om, at denne Lov har virket godt. Alle, der lejlighedsvis passerer gennem Nyhavn om Aftenen, har haft Lejlighed til at se; hvor meget bedre og roligere Forholdene er blevet dernede; og denne lille Lov, som ingen Revisionsbestemmelse kaldte paa, er i Virkeligheden den Lov, som har gjort det muligt for Politiet at gøre noget alvorligt mod visse Misbrug paa dette Omraade. Deraf kan man lære, at naar der virkelig er Trang til en Lov, saa kommer den, uden at man har Revisionsbestemmelsen, og naar der ikke er Trang til en Lov, kommer den ikke, selv om man har Revisionsbestemmelsen.

Med Hensyn til Ændringsforslagene skal jeg fatte mig i saa stor Korthed som muligt. Det første af de af det af mig repræsenterede Mindretal stillede Ændringsforslag er Nr. 3 til § 3, hvorefter man sætter Alkoholgrænsen for det Øl, der maa serveres i Afholdsbeværtninger, op fra $2\frac{1}{4}$ til $3\frac{1}{2}$ pCt. Det er ud fra den Betragtning, at man herved ikke kommer over Grænsen for det Øl, som praktisk talt ikke virker berusende, i alt Fald ikke, uden at det nydes i meget store Kvanta. Der var i Landstinget i Fjor stillet Ændringsforslag om, at man skulde gaa op til $4\frac{1}{4}$ pCt., men derved vilde man komme op paa det egentlige bajerske Øl, saaledes som det bryggedes før Re-